

- 4) Utgör det en indirekt diskriminering på grund av kön, enligt artikel 14.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet⁽¹⁾, när anställda som utnyttjat de två lagreglerade åren för föräldraledighet förlorar den lagreglerade rätten till semester från året före barnets födelse, eftersom denna rätt redan förfallit vid föräldraledighetens slut, och de arbetstagare som drabbas till övervägande del är kvinnor (97 procent)?

⁽¹⁾ EGT L 14, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 75, s. 43.

⁽³⁾ EUT L 204, s. 23.

Talan väckt den 12 november 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-491/08)

(2009/C 44/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

- Sökanden yrkar att domstolen ska, med avseende på projektet beträffande turistanläggningen "Is Arenas" i Narbolia kommun, som har betydelse för de livsmiljöer och arter som återfinns på området ITB032228 "Is Arenas",
- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾, genom att inte före den 19 juli 2006 vidta nödvändiga åtgärder, med avseende på syftet att bevara bland annat livsmiljöer som återfinns i direktivet, för bevarande av det ifrågasatt ekologiska intresset på nationell nivå i område av gemenskapsintresse ITB032228 "Is Arenas", och, särskilt genom att inte ha förbjudt en åtgärd som allvarligt skulle kunna äventyra områdets ekologiska särdrag,
- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG, genom att inte efter den 19 juli 2006 vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitatet för arterna samt störningar av de arter för vilka nämnda område av gemenskapsintresse har utsetts,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har kännedom om den omständigheten att en turistanläggning som bland annat innefattar en golfbana håller på att slutföras i området av gemenskapsintresse Is Arenas. Enligt kommissionen påverkar projektet avseende turistanläggningen i området av gemenskapsintresse Is Arenas särskilt de områden som fungerar som förbindelse mellan de två mest betydande tallskogsområdena. Projektet kan således ha en betydande negativ inverkan på dessa områden, och särskilt på deras funktion såsom "sammanbindande länk i ekologiskt hänseende".

Bland den kritik som framförts mot projektet, framhåller kommissionen särskilt att de ursprungliga livsmiljöerna har minskat och ändrats, genom att främmande arter såsom gräsväxter på golfbanan har införts, att livsmiljöer begränsats, att marken trampats till och blivit mer kompakt, att de fria ytorna begränsats på grund av tillströmningen av badgäster i området i kustbandet som är av mycket stor betydelse med tanke på sandreven, att träd avverkat.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114).

Överklagande ingett den 18 november 2008 av Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau och Francisco Javier Solana Ramos av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 18 september 2008 i mål T-47/05, Angé Serrano m.fl. mot parlamentet

(Mål C-496/08 P)

(2009/C 44/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos (ombud: advokaten E. Boigelot)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till prövning och att det är grundat och, följaktligen,
- vad gäller Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras och Adolfo Orcajo Teresa, upphäva den meddelade domen dels i den mån det där konstateras att skäl saknas för rätten att uttala sig avseende dem med avseende på deras första yrkande, dels i den mån deras yrkande om skadestånd ogillas,

- vad gäller Dominiek Decoutere, Armin Hau et Francisco Javier Solana Ramos, upphäva punkterna 2 och 4 i domslutet i den meddelade domen och de dithörande skälen,
- avgöra tvisten och, bifalla sökandenas ursprungliga talan i målet T-47/05,
- ogiltigförklara besluten om sökandenas placering i lönegrad efter att de nya tjänsteföreskrifterna trätt i kraft,
- förplikta parlamentet att betala skadestånd, beräknade i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 60 000 euro för varje sökande,
- under alla omständigheter förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har i den överklagade domen prövat den talan som ingivits av de sex klagandena, vilka samtliga är tjänstemän inom Europaparlamentet som har godkänts vid interna uttagningsprov som genomförts under de tidigare tjänsteföreskrifterna men vilkas placering i lönegrad har ändrats efter att de nya tjänsteföreskrifterna trätt i kraft.

De tre första sökandena åberopar till stöd för sitt överklagande tre grunder.

Genom sin första grund gör de gällande att förstainstansrätten genom att konstatera att skäl saknades att döma gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och den underlät att uppfylla sin motiveringsskyldighet. Klagandena hade nämligen alltså ett berättigat intresse av att få saken prövad vad gällde ogiltigförklaring av de omtvistade besluten om lönegradsplacering, även om dessa ersattes av senare individuella beslut av den 20 mars 2006, i den mån förstainstansrätten själv hade ansett att dessa nya beslut inte fullt ut avhjälpte klagandenas invändningar, eftersom de inte innebar att lönegradsplaceringen återställdes i en högre grad. Dessutom hade de omtvistade besluten sin grund i artiklarna 2 och 8 i bilaga XIII till de nya tjänsteföreskrifterna, vilkas legalitet enligt klagandena kan ifrågasättas.

Genom sin andra grund påstår samma klaganden att förstainstansrätten underlät att uppfylla sin motiveringsskyldighet när den ogillade deras skadeståndsyrkande, då lönegradsplaceringen enligt de nya tjänsteföreskrifterna placerade dem på samma nivå som dem av deras kolleger som inte hade godkänts vid uttagningsprovet för övergång till annan tjänstekategori och således åsamkade dem allvarlig skada.

De tre sista klagandena åberopar en enda grund till stöd för sin talan, genom vilken de gör gällande att artiklarna 2 och 8 i bilaga XIII till de nya tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga.

Klagandena påstår i detta avseende, i första hand, att förstainstansrättens bortsåg från förvärvade rättigheter och åsidosatte principerna om rättssäkerhet och om skyddet för berättigade förväntningar, i den mån den fann att placeringen i en högre lönegrad till följd av att klagandena hade godkänts vid uttagningsprov som hade genomförts under de tidigare tjänsteföreskrifterna inte utgjorde en förvärvad rättighet och följaktligen inte kunde ge upphov till någon berättigad förväntan.

Klagandena gör till stöd för samma grund i andra hand gällande att förstainstansrätten åsidosatte principen om likabehandling, i den mån de efter den omplacering i lönegrader som genomfördes i enlighet med de nya tjänsteföreskrifterna behandlades likadant som dem av deras kolleger som inte hade godkänts vid samma uttagningsprov. Dessutom behandlade förstainstansrätten lika situationer olika i den mån den fann att de som hade godkänts vid ett och samma uttagningsprov inte tillhörde en och samma kategori, då bestämmelserna om lönegradsplacering enligt den skilde sig i förhållande till vid vilken tidpunkt lönegradsplaceringen äger rum. Tillämpningen av olika bestämmelser på dem som godkänts vid ett och samma uttagningsprov, nämligen artikel 2.1 och artikel 5.4 i bilaga XIII till de nya tjänsteföreskrifterna strider således mot principen om likabehandling.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 24 november 2008 – Vera Mattner mot Finanzamt Velbert

(Mål C-510/08)

(2009/C 44/47)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vera Mattner

Motpart: Finanzamt Velbert

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 39 EG och 43 EG samt artikel 56 EG jämförd med artikel 58 EG tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning i en medlemsstat om uttagande av gåvoskatt som vid förvärv av en fastighet som är belägen i Tyskland av personer som inte har hemvist i Tyskland endast föreskriver ett fribelopp om 1100, medan ett fribelopp om 205 000 euro skulle beviljas vid överlåtelse av samma fastighet om gåvogivaren eller förvärvaren vid den tidpunkt då gåvan överlämnades hade sin hemvist i den berörda medlemstaten?